

Надежда Захариева

Още се мъча...

Още се мъча да оправдая
кривата дума, дето ми каза.
Още се мъча, ала си зная –
всичката мъка ще е напразна.
Разумът тъкмо в нещо се хване,
чувствата минат, та всичко сринат.
И си остава в мен тая рана –
несмъртоносна, но нелечима.
Плаче душата – пукната стомна.
Аз я залепям – тя знае само:
длъжен е, трябва всеки да помни –
казана дума – хвърлен камък!

КРАЙ

© 2001 Надежда Захариева

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие Аб, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8659>]